

השכיבנו ה' אלהינו לשלום. והעמידנו מלפניו לחיים. ופרוש עלינו סכת שלומך. ותקננו בעצה טובה מלפניך. והושיענו למען שמך. והגן בעדנו: והסר מעלינו אויב דבר וחרב ורעב ויגון. והסר שטן מלפנינו ומאחרינו. ובצל כנפיך תסתירנו. כי אל שומרנו ומצילנו אתה. כי אל מלך חנון ורחום אתה: ושומר צאתנו ובואנו לחיים ולשלום מעתה ועד עולם: ברוך אתה ה' שומר עמו ישראל לעד:

ברכות (דף ד עמוד ב)

מתיב מר בריה דרבינא: בערב מברך שתים לפניה ושתים לאחריה; ואי אמרת בעי לסמוך, הא לא קא סמך גאולה לתפלה, דהא בעי למימר השכיבנו! אמרי: בין דתקינו רבנן השכיבנו, כגאולה אריכתא דמזיא.

תלמודי רבינו יונה ברכות (דף ג עמוד 3)

וא"ג דלריך לומר השכיבנו כגאולה אריכתא דמזיא. והטעם שאינו הפסקה מפני שהשכיבנו מעין הגאולה הוא שצטעה שעבר השם לנגוף את מלאכים היו מפקדין ומתפללין לצורח לקיים דברו ושלא יתן המנשחית לצורח אל צתיסה שדך הלדיקים שיראים תמיד שמה יגרום החטא וכנגד אותה התפלה התקינו לומר השכיבנו שילינו השם מכל דבר רע וישמור לאתמו וצולמו וכיון שהתקינו לאמרו כנגד מה שהיה צטעה הגאולה אמרו דלא הוי הפסקה דגאולה אריכתא דמזיא:

סנהדרין (דף צח עמוד ב)

אמר עורלא: ייתי ולא איחמיניה. וכן אמר [רבה]: ייתי ולא איחמיניה, רב יוסף אמר: ייתי, ואוכי דאיתבי כמולא דכופתא דחמריה. אמר ליה אביי (לרבה) [לרבה]: מאי מעמא? אילימא משום חבלו של משיח - והתניא, שאלו תלמידיו את רבי אלעזר: מה יעשה אדם וינצל מחבלו של משיח? - יעסוק בתורה ובגמילות חסדים. ומר - הא תורה והא גמילות חסדים! - אמר [ליה]: שמא יגרום החטא. דרבי יעקב בר אידי. דרבי יעקב בר אידי רמי: כתיב +בראשית כ"ח+ והנה אנכי עמך ושמרתך בכל אשר תלך, וכתוב +בראשית ל"ב+ וירא יעקב מאד ויצר לו - שהיה מתיירא שמא יגרום החטא. כדתניא: +שמות ט"ו+ עד יעבר עמך ה' - זו ביאה ראשונה, עד יעבר עם זו קנית - זו ביאה שניה, אמור מעתה: ראויים היו ישראל לעשות להם גם בביאה שניה כביאה ראשונה, אלא שגרום החטא. וכן אמר רבי יוחנן: ייתי ולא איחמיניה. אמר ליה ריש לקיש: מאי מעמא? אילימא משום דכתיב +עמוס ה'+ כאשר יגום איש מפני הארי ופגעו הרב [ובא הבית] וסמך ידו על הקיר ונשכו הנחש - בא ואראך דוגמתו בעולם הזה: בזמן שאדם יוצא לשרה ופגע בו סנמר - דומה כמו שפגע בו ארי, נכנס לעיר פגע בו גבאי - דומה כמו שפגעו דב, נכנס לביתו ומצא בניו ובנותיו מומלין ברעב - דומה כמו שנשכו נחש. אלא משום דכתיב +ירמיהו ל'+ שאלו - נא וראו אם ילד זכר מדוע ראיתי כל גבר ידיו על חלציו כילודה ונהפכו כל פנים לירקון. מאי ראיתי כל גבר? אמר רבא בר יצחק אמר רב: מי שכל גבורה שלו, ומאי ונהפכו כל פנים לירקון? אמר רבי יוחנן: פמליא של מעלה ופמליא של מטה. בשעה שאמר הקדוש ברוך הוא: הללו מעשה ידי והללו מעשה ידי, הדיך אאבר אלו מפני אלו? אמר רב פפא, היינו דאמרי אינשי: רהיט ונפל תורא ואויל ושדי ליה סוכיא באוריית.

שמות (פרק יב)

(מא) ויהי מקץ שלשים שנה וארבע מאות שנה ויהי בעצם היום הזה יצאו כל צבאות ה' מארץ מצרים: (מב) ליל שמרים הוא לה' להוציאם מארץ מצרים הוא הלילה הזה לה' שמרים לכל בני ישראל לדרתם:

**כמה מעלות טובות למקום עלינו:**

אלו הוציאנו ממצרים, ולא עשה בהם שפטים. דינו...אלו נתן לנו את התורה, ולא הכניסנו לארץ ישראל. דינו:אלו הכניסנו לארץ ישראל, ולא בנה לנו את בית הבחירה. דינו: על אחת כמה וכמה טובה כפולה ומכפלת למקום עלינו, שהוציאנו ממצרים לארץ ישראל, ובנה לנו את בית הבחירה לכפר

תהלים (פרק קכ)

(א) שיר המעלות אל ה' בצרתה לי קראתי ויענני:

שמות (פרק ג)

(ח) וארד להצילו מיד מצרים ולהעלתו מן הארץ ההוא אל ארץ טובה ורחבה אל ארץ זבת חלב ודבש אל מקום הכנעני והחתי והאמרי והפרזי והחוי והיבوسی:

שמות (פרק טו)

(טז) תפל עליהם אימתה ופחד בגדל זרועך ידמו כאבן עד יעבר עמך ה' עד יעבר עם זו קנית: (יז) תבאמו ותטעמו בהר נחלתך מכן לשבתך פעלת ה' מקדש אדני כוננו ידוך: (יח) ה' ימלך לעלם ועד:

שמות (פרק ו)

(ו) לכן אמר לבני ישראל אני ה' הוצאתי אתכם מתחת סבלת מצרים והצלתי אתכם מעבדתם וגאלתי אתכם בזרוע נטויה ובשפטים גדלים: (ז) ולקחתי אתכם לי לעם והייתי לכם לאלהים וידעתם כי אני ה' אלהיכם המוציא אתכם מתחת סבלות מצרים: (ח) והבאתי אתכם אל הארץ אשר נשאתי את ידי לתת אתה לאברהם ליצחק וליעקב ונתתי אתה לכם מורשה אני ה':